

– Dragul meu, i-a spus ea fiului său, Thomas, mătușa și verișoarele tale de la oraș vor sosi chiar în această după-amiază într-o scurtă vizită. Nu am mai văzut-o de mult pe Tabitha, sora mea, așa că o să stăm la taifas pe săturate în timp ce tu o să te joci cu

Ba chiar a fost obraznic, stropşind şi zgâriind, în timp ce mama lui îi spăla gâtul şi urechile.

– Nu pot să sufăr compania altora, mai ales a fetelor, a mormăit el. Nu au niciun haz. Le este frică de omizi şi nu sunt în stare decât să se fâţâie de colo până colo şi să miorlăie dacă le atingi.

Aducându-și aminte ce-i spusese mama lui, Thomas și-a făcut apariția încercând să pară cât mai manierat.

– Ce motan frumușel! a exclamat mătușa lui. Dorothea și Angelina, veniți să-l cunoașteți pe vărul vostru Thomas. Când l-am văzut ultima oară, nici nu mi-am închipuit că o să devină așa de frumușel și că o să aibă o asemenea eleganță și maniere alese. Trebuie să vină să ne viziteze în oraș.

– Oh, aiureli! a strigat Angelina. Dacă ni le rupem, pot să le cos. Am gentuța de cusut la mine. Mama s-a gândit că ar fi drăguț să-i arătăm mătușii Mitten ce frumos coasem noi.

În acel moment au ajuns la copacul unde își construiseră priorii cuibul la începutul verii.

– Acesta e copacul, a spus Tom. Așteptați până când mă cațăr eu, să văd dacă sunt acasă. Iar dacă sunt, vă ajut pe amândouă.

– Oh, Doamne, a exclamat doamna Mitten. Plouă, iar copiii nu s-au întors încă. Mă întreb unde ar putea fi. Sper să fie la adăpost, dar poate că e mai bine să ieșim să îi căutăm. Eu o să-mi pun pe mine șalul acesta, iar tu ia impermeabilul meu.

– Atâta bătaie de cap, a spus sora ei, Tabitha, căreia nu-i plăcea deloc să fie deranjată. Ar trebui pedepsiți.